

Arrest

nr. 183 982 van 20 maart 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X

Gekozen woonplaats: ten X
tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 28 mei 2014 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 8 mei 2014 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlagen 13sexies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 november 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 december 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat B. SAEYVOET verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat T. BRICOUT, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 29 mei 2013 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Daarbij worden medische elementen aangehaald in hoofde van tweede verzoekster.

1.2. Deze aanvraag wordt op 23 juli 2013 ontvankelijk verklaard.

1.3. Op 13 maart 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) een beslissing waarbij de aanvraag om verblijfsmachtiging in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard. Tevens worden op die datum beslissingen genomen tot afgifte van een bevel om het

grondgebied te verlaten en inreisverboden opgelegd. Verzoekers dienen tegen deze beslissingen een annulatieberoep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Op 18 april 2014 worden voormelde beslissingen ingetrokken.

1.4. Op 8 mei 2014 neemt de gemachtigde een nieuwe beslissing waarbij de aanvraag om verblijfsmachtiging in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard. Tevens wordt op die datum in hoofde van elk van de verzoekers een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten genomen.

1.5. Ten slotte neemt de gemachtigde op 8 mei 2014 eveneens in hoofde van elk van de verzoekers een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod. Dit zijn de bestreden beslissingen, waarvan verzoekers in kennis worden gesteld op 19 mei 2014.

Dit de motieven van de eerste bestreden beslissing luiden als volgt

“De heer

Naam + voornaam: M.A.

(....)

nationaliteit: Servië

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen¹, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 08.05.2014 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van

vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

o In uitvoering van artikel 74/11 §1 tweede lid van de wet van 15 december 1980, is de termijn van het inreisverbod 3 jaar:

2° Niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan: betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied (BGV) te verlaten d.d. 09.04.2013, hem betekend op 17.04.2013. Aan betrokkene wordt de maximumtermijn van 3 jaar opgelegd aangezien betrokkene niet aantoonde de intentie te hebben om terug te keren naar haar land van herkomst of dat hij stappen onderneemt om zijn terugkeer voor te bereiden. Betrokkene heeft sedert 2007 reeds 2 asielaanvragen doorlopen die negatief werden afgesloten, 2 aanvragen in toepassing van artikel 9bis die negatief werden afgesloten en 2 aanvragen in toepassing van artikel 9ter die evenzeer negatief werden afgesloten. Dat betrokkene een Belgische meerderjarige dochter heeft is geen verzachtende omstandigheid om niet de maximumtermijn van 3 jaar op te leggen. Indien betrokkene gevolg had gegeven aan het BGV d.d. 09.04.2013 en was teruggekeerd naar haar land van herkomst, had betrokkene nog steeds de mogelijkheid om tijdelijk terug te keren naar België om zijn dochter te bezoeken. Hij is zelf verantwoordelijk voor de situatie waarin hij nu verkeert.

De motieven van de tweede bestreden beslissing luiden als volgt

“De mevrouw,

Naam + voornaam: M.H.

(....)

nationaliteit: Servië

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen¹, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 08.05.2014 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van

vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

o In uitvoering van artikel 74/11 §1 tweede lid van de wet van 15 december 1980, is de termijn van het inreisverbod 3 jaar:

2° Niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan: betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied (BGV) te verlaten d.d. 09.04.2013, haar betekend op 17.04.2013. Aan betrokkene wordt de maximumtermijn van 3 jaar opgelegd aangezien betrokkene niet aantoonde de intentie te hebben om terug te keren naar haar land van herkomst of dat zij stappen onderneemt om haar terugkeer voor te bereiden. Betrokkene heeft sedert 2007 reeds 2 asielaanvragen doorlopen die negatief werden afgesloten, 2 aanvragen in toepassing van artikel 9bis die negatief werden afgesloten en 2 aanvragen in toepassing van artikel 9ter die evenzeer negatief werden afgesloten. Dat betrokkene een Belgische meerderjarige dochter heeft is geen verzachtende omstandigheid om niet de maximumtermijn van 3 jaar op te leggen. Indien betrokkene gevolg had gegeven aan het BGV d.d. 09.04.2013 en was teruggekeerd naar haar land van herkomst, had betrokkene nog steeds de mogelijkheid om tijdelijk terug te keren naar België om haar dochter te bezoeken. Ze is zelf verantwoordelijk voor de situatie waarin zij nu verkeert.”

1.6. Op 20 maart 2017 worden de in punt 1.4. vermelde beslissingen door de Raad vernietigd bij arrest nr. 183 981.

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding te hunnen laste te leggen.

3. Over de gevolgen van het in punt 1.6. bedoelde arrest van de Raad

In de thans bestreden beslissingen wordt gesteld: *“De beslissing tot verwijdering van 08.05.2014 gaat gepaard met dit inreisverbod.”*

Artikel 74/11, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarnaar in het bestreden inreisverbod uitdrukkelijk wordt verwezen, bevestigt dat: *“De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod (...)”*.

Er is geen inreisverbod mogelijk zonder beslissing tot verwijdering (RvS 18 december 2013, nr. 225.871 en RvS 26 juni 2014, nr. 227.898).

Nu de beslissingen tot verwijdering van 8 mei 2014, die gepaard gingen met de bestreden inreisverboden, werden vernietigd bij arrest nr. 183 981 van 20 maart 2017, komen bijgevolg ook de bestreden inreisverboden te vervallen.

Het is daarom aangewezen voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en dus voor de rechtszekerheid, de bestreden inreisverboden uit het rechtsverkeer te verwijderen via een vernietiging, ongeacht of ze destijds rechtsgeldig werden opgelegd of niet.

Om al deze redenen dient geen uitspraak meer gedaan te worden over de door de verzoekers aangehaalde middelen en het verweer erop ontwikkeld in de nota met opmerkingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 8 mei 2014 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlagen 13sexies) worden vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig maart tweeduizend zeventien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES